

ΜΗΤΕΡΑ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ

ΗΡΕΜΗ

ΤΡΥΦΕΡΗ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ

ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ

Η ΜΗΤΕΡΑ

				Σ	Η	Μ	Α	Ν	Τ	Ι	Κ	Η
	Ο	Μ	Ο	Ρ	Φ	Η						
Δ	Ι	Α	Σ	Ω	Σ	Τ	Ρ	Ι	Α			
	Θ	Ε	Ρ	Α	Π	Ε	Υ	Τ	Ρ	Ι	Α	
					Φ	Ρ	Ο	Ν	Τ	Ι	Δ	Α
			Δ	Υ	Ν	Α	Μ	Ι	Κ	Η		

Ποίημα «Η Μητέρα» Γεώργιος Βιζυηνός

Πώς να πειράξω τη μητέρα
να κάμω εγώ να λυπηθεί,
που όλη νύχτα κι όλη μέρα
για το καλό μου προσπαθεί;

Πώς ν' αρνηθώ ή ν' αναβάλω
ό,τι ορίζει κι απαιτεί,
αφού στη γη δεν έχω άλλο
κανένα φίλο σαν αυτή;

Αυτή στα στήθη τα γλυκά της
με είχε βρέφος απαλό,
με κάθιζε στα γόνατά της
και μ' έμαθε να ομιλώ.

Αυτή με τρέφει και με ντύνει
όλο το χρόνο που γυρνά,
και δίπλα στη μικρή μου κλίνη,
σαν αρρωστήσω ξαγρυπνά.

Αυτή σαν πέσω και χτυπήσω
φιλά να γειάνει την πληγή.
Αυτή, τι πρέπει να αφήσω
και τι να κάμω μ' οδηγεί.

Πώς το λοιπόν τέτοια μητέρα
να κάμω εγώ να λυπηθεί,
που όλη νύχτα κι όλη μέρα
για το καλό μου προσπαθεί;

Ντάφλης Γιώργος

ΜΗΤΕΡΑ

	Ε	Μ	Π	Ι	Σ	Τ	Ο	Σ	Υ	Ν	Η
		Η	Ρ	Ε	Μ	Η					
		Τ	Ο	Λ	Μ	Η	Ρ	Η			
		Ε	Ξ	Υ	Π	Ν	Η				
	Η	Ρ	Ω	Ι	Δ	Α					
Α	Γ	Α	Π	Η							

ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ :

Μάνα μου γλυκιά

Θέλω να σου δώσω δυο φιλιά

Θέλω να σε πάρω μια αγκαλιά

Μέσα μου σε έχω στην καρδιά

Σε αγαπώ πολύ

Και θα σε βοηθώ πάντα σαν παιδί

Ένα μεγάλο ευχαριστώ

Μέσα από την καρδιά μου θα σου πώ

Παρίση Ραφαηλία-Ροδούλα